

porțiea metalului, o sape de protoxidă săă o sape de deutoxidă.

SULFATU DE PROTOXIDU DE MERCURU. Hg^2O, SO_3 .

Se prepară această sape în căzind mercurul în prisos că acidul sulfică; acișlă trebuie să fi înălzit la o temperatură până înălzătură spre a depărtă produsul de sulfatul de oxidă de mercur.

Această sape care se disolva 500 p. de apă rece și 300 p. de apă fierbinte. Cristaliză în prisme albe volaminoase; se descompune, săbă înflăcăndă znei căpătătădă mîcă de alkali, într-o sub-sare vînătă care este nesolubilă.

SULFATU DE DEUTOXIDU DE MERCURU. HgO, SO_3 .

Această sape se prepară pînăind să fie arătă 5 p. de acidă sulfică că 4 p. mercur.

Cristaliză în acele albe ce atrag umiditatea; se descompune prin apa răce, și dă naștere znei sări galbeni și basici care arătă pentru formă: $(HgO)_3, SO_3$, și care se numește turbithuminal.

O disoluție de acidă sulfhydrică, tîrnată într-un prisos de sulfatul de mercur, produsă aici și prechitătă alături, formă sulfatul mișcă de sulfură de mercur: $(HgO)^2, SO_3, HgS$. În prisos de hidrogen sulfurată dă naștere de sulfură nerăpă de mercur: (HgS) .

Sulfatul neutru de bi-oxidă de mercur, HgO, SO_3 , trăcată într-un prisos de amoniacă caustică, produsă o plăiere alături, șoară (turbithuminal ammoniacal), care este formată de un echivalent de amidură de mercur și de un echivalent de sulfatul tribasică de mercur $HgAzH^2, (HgO)^3, SO_3$: acest corp este sulfatul bazei amoniu-mercurică. Alcali caustice nu îl descompun, dar monosulfurul de potassium îl atacă leșne.

D. Millon a constatat că poate să se formeze prin aciugarea amoniacului asupra sulfatului de mercur, astăpă de